

Jsem typický mikromanažer, musím vědět o všem, co se kde šustne, a musím rozumět práci všech, které řídím.

Nakonec jsme si řekli, že když se výroba v Horním Bradle nedá zachránit, mohli bychom ji zkusit obnovit zde.

Vše dopadlo dobře, od 1. září 2021 zahájili výrobu. Z původních 35 zaměstnanců provozu v Horním Bradle jich tu dnes máme 15.

Z Oslendy na Loučeň to autem trvá hodinu a třičtvrtě. Kolik času trávíte v autě a jak se vám podařilo skloubit práci na zámku s výrobou v Koulier?

Z Vysočiny na Loučeň dojíždím už 15 let, protože můj manžel pochází z Hlinska. Naučila jsem se čas na cestách trávit efektivně, využít k vyřizování nejrůznější agendy po telefonu, případně poslouchám podcasty. Nebo vypnu úplně všechno a soustředím se na řízení. Zjistila jsem, že je to svým způsobem meditace.

Čas, který jsem si nově vyčlenila na Koulier, nesmí být ale na úkor rodiny, což určitě na počátku bylo. Nyní se snažím najít rovnováhu – jsem také manželkou, matkou a babičkou. Čekáme narození druhé vnučky a já se moc těším, že budu pomáhat dceři s hlídáním.

Inspiraci hledáte na památkách po celé Evropě. Kterou jste použila na Loučeň a už jste si našla i vzor pro Koulier?

Když jsme na Loučeň začínali, dlouho jsem žádný vzor nemohla najít. Až po dlouhé době, kdy už Loučeň byla významnou turistickou destinací, jsem objevila zámek Waddesdon Manor ve Velké Británii a byla jsem doslova u vytržení, že oni to dělají stejně jako my. Doslova jsem si připadala jako Alenka v říši divů. Jako kdybychom paralelně dělali oba to samé. Oni mají jen oproti nám velký náskok, takto pracují již od 60. let 20. století a jedná se o jedno z nejúspěšnějších míst v Anglii.

Váš manžel patří rovněž mezi úspěšné podnikatele, radíte se spolu?

Koulier je pro nás první projekt, ve kterém jsme zangažováni společně. Ještě do minulého roku jsme striktně oddělovali naše podnikání. A v podstatě jsme ani netušili, jaký má ten druhý obraty nebo kolik má zaměstnanců. Toto je po patnácti letech první projekt, do kterého jsme se společně pustili, protože se už asi trochu známe. Je to pro nás oba jistá zkouška, která musí dobře dopadnout.

Daří se vám delegovat úkoly, nebo máte tendenci řídit si všechno sama?

Jsem typický mikromanažer, musím vědět o všem, co se kde šustne, a musím rozumět práci všech, které řídím. Určitě se to tak dá dělat ve firmě, která má pár desítek zaměstnanců, ale ve větším podniku je delegace nezbytná. Zámek Loučeň má téměř 40 zaměstnanců a Koulier 18. Při těchto počtech mi tento způsob vedení vyhovuje a je úspěšný.

Kdy se pustíte do dalšího podnikání a co by vás lákalo?

Oba úkoly, zámek Loučeň i Koulier, jsou tak náročné, že už mi na nic jiného nezbude čas. Preferuji rozvíjet tyto stávající projekty, aby se zkvalitňovaly a inovovaly. Čeká nás totiž i velký úkol vychovat si novou generaci sklářů-foukačů a malířů skla. A protože učební obory tohoto typu jsou spíše v úpadku, čeká nás i na tomto poli řada nových věcí, jako jednání s ministerstvem školství, lokálními školami a podobně. Protože jedině tak tento klenot české rukodělné práce zachováme.